



ขั้นต่ำสุดและสูงสุดของลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ และข้อบังคับกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการกำหนดอัตราจ้างขั้นต่ำสุดและสูงสุดของลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไป ทั้งนี้ การจัดระบบตำแหน่งลูกจ้างกรุงเทพมหานครดังกล่าว แบ่งตามลักษณะงาน เป็น ๓ กลุ่มงาน ได้แก่ (๑) กลุ่มงานบริการพื้นฐาน (๒) กลุ่มงานสนับสนุน (๓) กลุ่มงานช่าง โดยมีการกำหนดระดับชั้นงานของตำแหน่งในแต่ละกลุ่มงาน หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ จัดตำแหน่งลูกจ้าง กรุงเทพมหานครจากระบบเดิมเข้าสู่ระบบตำแหน่งใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป โดยผู้ถูกฟ้องคดี ตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ประเภทผู้ชำนาญงาน ชั้น ๓ อัตราค่าจ้างตามระบบเดิม ๑๕,๘๕๐ บาท ได้รับการเปลี่ยนหน่วยงานและตำแหน่งตามระบบใหม่ เป็นตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ประเภทผู้ชำนาญงาน ช ๓ อัตราค่าจ้าง ๑๘,๐๔๐ บาท

ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ได้ตรวจสอบพบปัญหาการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ จำนวนประมาณ ๕๑๕ ราย โดยกรณีการกำหนดกลุ่มบัญชีค่าจ้างไว้มากกว่า ๑ กลุ่ม พบว่าแต่ละหน่วยงานมีการพิจารณาปรับเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ จากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ของบัญชีโครงสร้างอัตราค่าจ้างลูกจ้างแตกต่างกัน ไม่สอดคล้องและเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกันกับส่วนราชการอื่น คือ บางหน่วยงานปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ตามแนวระนาบ บางหน่วยงานปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในชั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า กองการเจ้าหน้าที่จึงได้มีหนังสือลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ รายงานเรื่องดังกล่าวต่อ ปลัดกรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณา โดยเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้เห็นชอบให้นำวิธีการตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ให้ลูกจ้างประจำที่ได้รับการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม หากมีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ก็ให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในชั้นที่ใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖



/ปลัดกรุงเทพมหานคร...

ปลัดกรุงเทพมหานครได้สั่งการให้หน่วยงานจัดทำคำสั่งแก้ไขคำสั่งเลื่อนชั้นค่าจ้าง ลูกจ้างประจำ กรณีปรับกลุ่มอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑๖ ราย และได้มี คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๓๑๗/๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะทำงาน พิจารณาการเลื่อนชั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง จากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และเพื่อให้ได้ข้อยุติที่ชัดเจนในกรณีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๔๘๑๕ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ หรืออธิบดีกรมบัญชีกลางเกี่ยวกับแนวทางและวิธีปฏิบัติการ ปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ หลังจากนั้น อธิบดีกรมบัญชีกลาง ได้มีหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๒๘/๓๘๖๓๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตอบข้อหารือว่า ตำแหน่งใดที่กระทรวงการคลังกำหนดให้ใช้บัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม หากลูกจ้างประจำรายใด มีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ ก็ให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ในชั้นใกล้เคียงในทาง ที่สูงกว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีหรืออื่นนั้นถูกต้องแล้ว กองการเจ้าหน้าที่จึงได้มีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ กท ๐๔๐๔/๔๑๒๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง การเลื่อนชั้นค่าจ้างของ ลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ เสนอต่อปลัดกรุงเทพมหานคร โดยปลัดกรุงเทพมหานครได้ให้ความเห็นชอบในการแก้ไข คำสั่งการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ และเลื่อนชั้น ในคราวเดียวกันเฉพาะรายของการเลื่อนชั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้าง มากกว่า ๑ กลุ่มให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ และให้หน่วยงานที่ออกคำสั่งในแต่ละรอบของการเลื่อนชั้นค่าจ้างแก้ไข คำสั่งลูกจ้างประจำเฉพาะรายกรณีการเลื่อนชั้นค่าจ้างที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงปัจจุบันให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กระทรวงการคลังกำหนด หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำ เข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่มีการเทียบชั้นค่าจ้างและเลื่อนชั้นค่าจ้างไม่ถูกต้องและ



/ไม่เป็นไปตาม...

ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด จากคำสั่งดังกล่าวได้แก้ไข อัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจากอัตราค่าจ้างเดือนละ ๑๘,๐๔๐ บาท เป็นอัตราค่าจ้างเดือนละ ๑๖,๐๗๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้จ่ายเงิน ค่าจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีไปโดยสำคัญผิด และผู้ถูกฟ้องคดีรับเงินค่าจ้างไปโดยไม่มีสิทธิ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนเงินค่าจ้างที่ได้รับไว้โดยไม่มีสิทธิหรือไม่ถูกต้องให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๙๓,๘๔๐ บาท นอกจากนี้ การปรับลดเงินค่าจ้างข้างต้นมีผลกระทบต่อ เงินรางวัลประจำปีที่ได้จ่ายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีไปแล้ว สำนักงานการคลังจึงได้มีคำสั่งสำนักงานการคลัง ที่ ๖๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ยกเลิกคำสั่งสำนักงานการคลัง ที่ ๒๐๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานครได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และคำสั่งสำนักงานการคลัง ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ยกเลิกคำสั่ง สำนักงานการคลัง ที่ ๑๘๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องคืนเงินรางวัล ประจำปีส่วนที่ได้รับเกินไปคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีอีกจำนวน ๖,๕๑๐ บาท ในกรณี นายโชติ เขียวจันทร์ ผู้ถูกฟ้องคดี และลูกจ้างประจำที่ได้รับผลกระทบจากคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ได้มีหนังสือร้องขอความเป็นธรรมต่อ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณาแล้วให้ยกคำร้องทุกข์ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๒๘๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้กรณีลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร หรือทายาทได้รับเงินเกินสิทธิหรือได้รับเงินไปโดยไม่มีสิทธิ และสำนักงานการคลังได้มีหนังสือ สำนักงานการคลัง ที่ กท ๑๓๐๖/๓๖๔๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงิน ที่ได้รับเกินสิทธิหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ จำนวน ๑๐๐,๓๕๐ บาท ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่นำเงิน มาชำระคืนแก่ผู้ฟ้องคดี และไม่มาทำหนังสือรับสภาพหนี้และสัญญาผ่อนชำระหนี้ตามที่ ผู้ฟ้องคดีกำหนด จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีผิดนัดชำระเงินจำนวน ๑๐๐,๓๕๐ บาท จึงต้อง รับผิดขาดใช้ดอกเบี้ยวในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ผิดนัดถึงวันฟ้องคดี จำนวน ๕๑๕.๕๐ บาท รวมต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๘๖๕.๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีไม่อาจ บังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้ได้ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น



/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๑๐๐,๘๖๕.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๐๐,๓๕๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๒. ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ทำคำให้การยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อปลัดกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป โดยกรณีของผู้ถูกฟ้องคดี ตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ประเภทผู้ชำนาญงาน ชั้น ๓ อัตราค่าจ้างตามระบบเดิม ๑๕,๘๕๐ บาท ได้รับการเปลี่ยนหน่วยงานและตำแหน่งตามระบบใหม่เป็นตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ประเภทผู้ชำนาญงาน ช ๓ อัตราค่าจ้าง ๑๘,๐๔๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไปแล้ว ต่อมา กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ได้ตรวจสอบพบปัญหาการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งระบบใหม่ ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ กรณีกำหนดกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม พบว่าแต่ละหน่วยงานมีการพิจารณาปรับเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ จากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ของบัญชีโครงสร้างอัตราค่าจ้างลูกจ้างแตกต่างกัน จึงได้มีหนังสือลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ รายงานเรื่องดังกล่าวต่อปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อพิจารณา โดยเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ ปลัดกรุงเทพมหานครได้เห็นชอบและสั่งการให้หน่วยงานจัดทำคำสั่งแก้ไขคำสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ และได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๓๑๗๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาการเลื่อนขึ้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง จึงถือได้ว่าปลัดกรุงเทพมหานครได้รู้เหตุแห่งความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ อย่างช้าที่สุดในวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ และชอบที่จะเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่เป็นการให้ประโยชน์ดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น ตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คือ ภายในวันที่ ๑๑



/พฤศจิกายน ๒๕๕๖...

พฤศจิกายน ๒๕๕๖ อีกทั้งไม่ปรากฏว่าคำสั่งทางปกครองดังกล่าวจะได้ทำขึ้นเพราะการ  
แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือการข่มขู่หรือการชักจูงใจ  
โดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมาย การที่ปลัดกรุงเทพมหานคร  
มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แก้ไขอัตรา  
ค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ในบัญชีแนบท้าย  
คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่  
๑ เมษายน ๒๕๕๓ มีผลเป็นการแก้ไขอัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจากอัตราค่าจ้าง  
เดือนละ ๑๘,๐๔๐ บาท เป็นอัตราค่าจ้างเดือนละ ๑๖,๐๗๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓  
เป็นต้นไป อันเป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่เป็นการให้ประโยชน์  
เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าว  
ตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง  
พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณีมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาว่า คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๖ ถึงที่ ๒๑๑/๒๕๕๖  
ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐  
มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่ ๑๑๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่ ๒๑๐/๒๕๕๔  
ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่ ๖๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่ ๑๔๘/๒๕๕๕  
ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ และที่ ๕๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และ  
ให้เลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๑ เมษายน  
๒๕๕๔ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และวันที่  
๑ เมษายน ๒๕๕๖ ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ เห็นว่า คำสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ  
ข้างต้นมีผลสืบเนื่องมาจากคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน  
๒๕๕๔ ที่มีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ และมีผล  
เป็นการเลื่อนขึ้นค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ กระทั่งต่อสถานภาพ  
สิทธิหรือหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ  
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลูกจ้าง  
พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ  
ของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ มิได้กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องการเพิกถอนคำสั่งเลื่อนขึ้น



/ค่าจ้าง...

คำจ้างลูกจ้างประจำไว้โดยเฉพา ปลัดกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นคำจ้าง  
 ลูกจ้างประจำตามข้อ ๑๐ ทวิ ของข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๕  
 ย่อมมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้นได้โดยอาศัยอำนาจ  
 มาตรา ๓ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕  
 และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว  
 ประกอบกับได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่าปลัดกรุงเทพมหานครได้รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอน  
 คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ อย่างช้าที่สุดในวันที่  
 ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ กรณีจึงถือว่าปลัดกรุงเทพมหานครได้รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่ง  
 สำนักการคลัง ที่ ๑๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่ ๑๑๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐  
 มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่ ๒๑๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่ ๖๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑  
 พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่ ๑๔๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ และที่ ๕๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕  
 พฤษภาคม ๒๕๕๖ อย่างช้าที่สุดในวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ เช่นเดียวกัน และเมื่อคำสั่ง  
 ดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ การเพิกถอนจึงต้องกระทำ  
 ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้นตามมาตรา ๔๙  
 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ คือ ภายใน  
 วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ อีกทั้งไม่ปรากฏว่าคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้ทำขึ้นเพราะ  
 การแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือการข่มขู่  
 หรือการชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มิชอบด้วยกฎหมาย การที่  
 ผู้อำนวยการสำนักการคลังปฏิบัติราชการแทนปลัดกรุงเทพมหานครมีคำสั่งสำนักการคลัง  
 ที่ ๒๐๖ ถึงที่ ๒๑๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง  
 ที่ ๑๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่ ๑๑๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔  
 ที่ ๒๑๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่ ๖๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕  
 ที่ ๑๔๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ และที่ ๕๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖  
 และให้เลื่อนขั้นคำจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ในวันที่  
 ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ ในวันที่  
 ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ จึงเป็นการออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่งเลื่อนขั้น  
 คำจ้างลูกจ้างประจำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เฉพาะส่วนที่ให้ผลย้อนหลังไปถึงวันที่



/๑ ตุลาคม...

๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี

กรณีมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า คำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๖๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานครได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ยกเลิกคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๘๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และให้ลูกจ้างประจำได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างลดลงจากที่เคยได้รับตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ และเมื่อเงินรางวัลประจำปีที่ผู้ฟ้องคดีได้จ่ายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีมีฐานการคำนวณมาจากเงินค่าจ้างดังกล่าว ส่งผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินรางวัลประจำปีลดน้อยลงจากเดิมและต้องคืนเงินส่วนที่ได้รับเกินมาให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๖,๕๑๐ บาท คำสั่งจ่ายเงินรางวัลประจำปีให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำดังกล่าว มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหารและหน่วยงานเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๙ มิได้บัญญัติหรือกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะ การเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว จึงต้องเป็นไปตามส่วนที่ ๖ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่ผู้อำนวยการสำนักการคลังปฏิบัติราชการแทน ปลัดกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖ ถึงที่ ๒๑๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ในรอบการประเมินตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ เพื่อให้ถูกต้องและสอดคล้องกับคำสั่ง กรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ จึงถือว่าวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖



เป็นวันที่...



เป็นวันที่ผู้อำนวยการสำนักการคลังได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งที่ให้ลูกจ้างประจำได้รับเงินรางวัลประจำปีอันเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์นั้น หากผู้อำนวยการสำนักการคลังเห็นว่ามีความจำเป็นต้องเพิกถอนคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๒๐๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๑๘๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จะต้องเพิกถอนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอน คือ ภายในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๗ การที่ผู้อำนวยการสำนักการคลังมีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๖๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งและให้ลูกจ้างประจำ กรุงเทพมหานครได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งและลูกจ้างประจำ กรุงเทพมหานครได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงเป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์เมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอน อีกทั้งไม่ปรากฏว่าคำสั่งที่ถูกเพิกถอนนั้นได้ทำขึ้นเพราะการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือการข่มขู่หรือชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระเงินค่าจ้าง และเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปแล้วพร้อมดอกเบี้ยคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การที่ปลัดกรุงเทพมหานครมีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่ง ลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ในบัญชีแนบท้ายคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ มีผลเป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ที่เป็นการให้ประโยชน์เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง อันเป็นกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ย่อมส่งผลให้คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ยังคงมีผลตามกฎหมายในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ และมีผลเป็นการเลื่อนขึ้นค่าจ้าง การเพิ่มเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีจนกว่าคำสั่งทางปกครองดังกล่าวจะถูกเพิกถอน การที่



/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งสำนักการคลัง ที่ ๖๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ยกเลิกคำสั่ง และให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานครได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ แก่ข้าราชการคลัง ที่ ๒๐๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และคำสั่งที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งและให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ แก่ข้าราชการคลัง ที่ ๑๘๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นกรณีการเพิกถอนคำสั่งให้ลูกจ้างประจำกรุงเทพมหานคร ได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ในวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นการเพิกถอนคำสั่งปกครองที่เป็นการให้ประโยชน์ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับรู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองเช่นเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิเรียกคืนเงินจำนวนดังกล่าวจากผู้ถูกฟ้องคดี การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ สำนักการคลัง ที่ กท ๑๓๐๖/๓๖๔๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดี ชำระเงินที่ได้รับเกินสิทธิหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ โดยอาศัย เหตุจากการเพิกถอนคำสั่งที่มีผลย้อนหลังดังกล่าว จึงเป็นการเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไว้ก่อนเนื่องจากคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ นับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องชำระเงินค่าจ้าง ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ และเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปแล้วพร้อมดอกเบี้ยคืน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ในภาพรวมทุกหน่วยงาน และเลื่อนขั้นค่าจ้างในคราวเดียวกัน ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ แต่เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวกำหนดให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ซึ่งจากวันที่คำสั่งมีผลดังกล่าว (วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓) จนถึงวันที่ออกคำสั่ง (วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔) มีการเลื่อนขั้นค่าจ้าง ๒ รอบ คือ การเลื่อนขั้นค่าจ้างในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีจึงกำหนดให้ทุกหน่วยงานแก้ไขคำสั่ง กรณีการเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งและแต่งตั้งลูกจ้างประจำตั้งแต่วันที่ ๒



/เมษายน ๒๕๕๓...

เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ รวมทั้งให้จัดทำคำสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างและคำสั่งให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวและเงินช่วยเหลือค่าครองชีพของวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ทั้งนี้ ในส่วนของลูกจ้างประจำที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่าหนึ่งกลุ่ม กองการเจ้าหน้าที่ ใช้วิธีการปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ตามแนวระนาบ (เทียบบรรทัดต่อบรรทัดในตารางเทียบชั้นค่าจ้างกลุ่ม ๑ กลุ่ม ๒ และกลุ่ม ๓) ตามที่กำหนดในคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ดังกล่าว ต่อมาในการพิจารณาเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ กองการเจ้าหน้าที่ ได้รับการประสานจากหน่วยงานต่าง ๆ ของผู้ฟ้องคดีว่ามีข้อสงสัยวิธีการเลื่อนขึ้นค่าจ้างกรณีที่ลูกจ้างประจำที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม เช่น ช่าง (ทุกประเภท) ระดับ ๒ กลุ่มบัญชีค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และช่าง (ทุกประเภทระดับ) ระดับ ๓ กลุ่มบัญชีค่าจ้าง จากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ มีวิธีการเลื่อนขึ้นค่าจ้างที่แตกต่างกัน โดยบางหน่วยงานที่มีลูกจ้างประจำที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่าหนึ่งกลุ่มใช้วิธีการปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ตามแนวระนาบ (เทียบบรรทัดต่อบรรทัดในตารางเทียบชั้นค่าจ้างกลุ่ม ๑ กลุ่ม ๒ และกลุ่ม ๓) ที่เป็นวิธีการที่ดำเนินการมาแต่เดิมและมีความเข้าใจว่าผู้ฟ้องคดีสามารถดำเนินการได้ แต่บางหน่วยงานใช้วิธีการปรับเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างที่มีการพิจารณากลุ่มใหม่ในชั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่าที่กระทรวง ทบวง กรม ใช้ปฏิบัติ ซึ่งวิธีการเลื่อนขึ้นค่าจ้างที่แตกต่างกันนี้ทำให้ลูกจ้างได้รับเงินเพิ่มจากการเลื่อนขึ้นไม่เท่ากันโดยมีความแตกต่างกันมาก ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน อันก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมกัน กองการเจ้าหน้าที่จึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ผลของการตรวจสอบพบว่าการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำที่มีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างตามแนวระนาบจำนวน ๑๖ ราย และเลื่อนขึ้นค่าจ้างในชั้นใกล้เคียงที่สูงกว่าจำนวน ๔ ราย ซึ่งในขณะนั้นกองการเจ้าหน้าที่เห็นว่าควรแก้ไขปัญหาการเลื่อนขึ้นค่าจ้างรอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ โดยวิธีการปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในชั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่าที่กระทรวง ทบวง กรมอื่น ใช้เป็นแนวปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้ลูกจ้างประจำที่มีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างได้เงินค่าจ้างสูงขึ้นไม่มากนัก จากนั้น กองการเจ้าหน้าที่จึงมีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกรุงเทพมหานครเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว คือ (๑) ให้ความเห็นชอบนำวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดให้ลูกจ้างประจำ



/ที่ได้รับ...

ที่ได้รับการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม หากลูกจ้างประจำ รายใดมีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ก็ให้ได้รับค่าจ้างใหม่ในขั้นที่ใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า (๒) ให้หน่วยงานทำคำสั่งแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ กรณีปรับกลุ่มอัตรา ค่าจ้างลูกจ้างประจำที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑๖ ราย และ (๓) ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อให้ได้ข้อยุติว่าการปรับอัตราค่าจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตามระบบเดิม (ผู้ถูกฟ้องคดีอยู่ในกลุ่มนี้) หรือการปรับเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างที่มีการพิจารณากลุ่มใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่านั้น วิธีการแบบใดเป็นวิธีการที่ถูกต้อง ซึ่งหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ฉบับดังกล่าวมิได้ เสนอเพียงเรื่องเดียว แต่ได้เสนอใน (๒) และ (๓) ซึ่งหากพิจารณาในเบื้องต้นอาจพบว่า ไม่สอดคล้องกับ (๑) แต่ถ้าพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่าข้อเสนอใน (๒) และ (๓) จะทำให้ เห็นถึงเจตนารมณ์ของข้อเสนอใน (๑) ได้ กล่าวคือ ใน (๒) ของหนังสือเสนอให้หน่วยงาน จัดทำคำสั่งแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ กรณีปรับกลุ่มอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำ ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑๖ ราย โดยมีใช้การแก้ไขค่าจ้างของลูกจ้างทั้งหมดที่ผิดพลาดจำนวนกว่า ห้าร้อยคน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ แต่เป็นการเสนอให้มีการปรับการเลื่อนขั้นค่าจ้างในรอบเดือน เมษายน ๒๕๕๖ ของลูกจ้างประจำ จำนวน ๑๖ รายเท่านั้น และข้อเสนอ (๓) ให้มีการ แต่งตั้งคณะกรรมการการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง มากกว่า ๑ กลุ่ม ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อให้ได้ข้อยุติว่า การปรับอัตราค่าจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตามระบบเดิม หรือการปรับเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างที่มีการพิจารณากลุ่มใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า นั้น วิธีการแบบใดเป็นวิธีการที่ถูกต้อง จากนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๓๑๗๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการฯ ขึ้นตามข้อเสนอใน (๓) และมีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๔๘๑๕ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงกรมบัญชีกลางขอหารือกรณีการปรับเปลี่ยน กลุ่มอัตราค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งต่อมา กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๒๘/๓๘๖๓๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ฟ้องคดีว่า



/กรณี...

กรณีปรับเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ให้ใช้วิธีการให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นที่ใกล้เคียงในทางที่สูงกว่าเป็นวิธีที่ถูกต้อง และเมื่อคณะทำงานฯ ได้ประชุมแล้ว กองการเจ้าหน้าที่จึงได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๔๑๒๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เสนอปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อพิจารณาสั่งการตามความเห็นของคณะทำงานฯ สรุปว่า (๑) ให้กองการเจ้าหน้าที่แก้ไขคำสั่งการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ และเลื่อนขั้นในคราวเดียวกันเฉพาะรายของการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ และจัดประชุมซักซ้อมหน่วยงานต้นสังกัดของลูกจ้างประจำดังกล่าว เพื่อร่วมกันตรวจสอบเงินค่าจ้างของลูกจ้างประจำแต่ละราย (๒) ให้หน่วยงานที่ออกคำสั่งในแต่ละรอบของการเลื่อนขั้นค่าจ้างแก้ไขคำสั่งลูกจ้างประจำเฉพาะรายกรณีการเลื่อนขั้นค่าจ้างที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงปัจจุบันให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดนั้น ซึ่งการทำหนังสือลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เสนอปลัดกรุงเทพมหานครเป็นเพียงขอความเห็นชอบในการนำหลักการตามนัยหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าวมาใช้ในการเทียบขั้นค่าจ้าง กรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างของตำแหน่งที่มีการกำหนดกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่มโดยใช้เป็นหลักการในการเทียบขั้นค่าจ้าง กรณีที่มีการกำหนดกลุ่มบัญชีค่าจ้างได้มากกว่า ๑ กลุ่ม โดยขอนามาปรับค่าจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการเลื่อนขั้นค่าจ้างในรอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ไปก่อนยังไม่ได้ย้อนถึงค่าจ้างที่ปรับตามวิธีเดิมมาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ แต่อย่างไร ย่อมแสดงว่าปลัดกรุงเทพมหานครรู้ถึงการปรับอัตราค่าจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีว่าไม่ถูกต้องในวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ การที่ปลัดกรุงเทพมหานครมีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้ไขคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ จึงเป็นการกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินที่ได้รับไปเกินกว่าสิทธิหรือรับไปโดยไม่มีสิทธิดังกล่าวได้



/กรณี...

กรณีศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นการให้ประโยชน์ตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น เป็นบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองแก่ผู้รับประโยชน์จากคำสั่งในอันที่จะไม่ต้องคืนเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับมาโดยผลของคำสั่งไปแล้ว แต่ไม่ได้คุ้มครองความไม่ชอบของคำสั่งที่จะมีผลต่อไปในอนาคต มิฉะนั้นจะมีผลกระทบต้องบประมาณแผ่นดินในอันที่จะต้องจ่ายเงินหรือประโยชน์อื่นใดให้แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตลอดไป นอกจากนั้น ผู้รับคำสั่งก็ยังไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ อันเป็นเหตุให้ได้รับผลกระทบจากคำสั่ง การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองนี้ จึงไม่อาจกระทำย้อนหลังเพื่อไปลบล้างประโยชน์ที่ผู้รับคำสั่งได้รับไปแล้วนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่และเลื่อนขั้นค่าจ้างในคราวเดียวกัน ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป โดยได้มีการเปลี่ยนตำแหน่งและอัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจากตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ประเภทผู้ชำนาญงาน ชั้น ๓ อัตราค่าจ้างเดือนละ ๑๕,๘๕๐ บาท เป็นตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ประเภทผู้ชำนาญงาน ระดับ ช ๓ อัตราค่าจ้างเดือนละ ๑๘,๐๔๐ บาท และได้มีการเลื่อนขั้นค่าจ้างของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อยมา ซึ่งอัตราค่าจ้างต่อเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีก่อนปรับเปลี่ยนตำแหน่งจากอัตราค่าจ้างเดือนละ ๑๕,๘๕๐ บาท และหลังจากมีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งเป็นอัตราค่าจ้างเดือนละ ๑๘,๐๔๐ บาท มีความแตกต่างสูงเกินส่วนมาก และสูงเกินส่วนมากยิ่งขึ้นไปในปีต่อๆ มา หากผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาโดยความสุจริตแบบวิญญูชนแล้วย่อมทราบถึงความผิดปกติของความแตกต่างของขั้นเงินเดือนที่ตนได้รับเพิ่มขึ้นอย่างมากที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนซึ่งมีความแตกต่างไปจากลูกจ้างประจำรายอื่นๆ ที่ไม่ได้รับประโยชน์จากคำสั่งของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีความเชื่อโดยสุจริตมาใช้ในกรณีนี้ได้ ทั้งนี้ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีจึงไม่จำต้องคำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้ถูกฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว นอกจากนี้ ความเชื่อโดยสุจริตของผู้ถูกฟ้องคดีจะได้รับความคุ้มครองต่อเมื่อการ



/เปลี่ยนแปลง...

เปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองจะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเสียหายเกินควรแก่กรณี แต่การที่ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบแล้วพบว่า การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่มีการเทียบชั้นไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ผู้ฟ้องคดีจึงมีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้อัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ มีผลให้อัตราค่าจ้างในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีจากเดิมที่กำหนดโดยผิดพลาดจากอัตราค่าจ้างเดือนละ ๑๘,๐๘๐ บาท เป็นอัตราค่าจ้างเดือนละ ๑๖,๐๗๐ บาท ก็เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับอัตราค่าจ้างที่ถูกต้องตามกฎหมาย และเรียกเงินส่วนที่เกินคืนแก่ทางราชการเพื่อประโยชน์สาธารณะ และผู้ถูกฟ้องคดียังคงได้รับค่าจ้างตามอัตราที่ถูกต้องตามกฎหมายและเป็นธรรมทุกประการ การเปลี่ยนแปลงคำสั่งของผู้ฟ้องคดีจึงมิได้ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีเสียหายเกินควร แต่ประการใด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้รับความคุ้มครองในอันที่จะไม่ต้องคืนเงิน ททรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับมาแต่ประการใดตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และนอกจากนี้เงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเกินไปนั้นเป็นเงินงบประมาณของแผ่นดิน ซึ่งมีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะผู้ฟ้องคดีย่อมติดตามเอาทรัพย์ดังกล่าวคืนได้ ตามมาตรา ๑๓๓๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องคืนเงินดังกล่าวทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยไม่อาจอ้างความสุจริตได้ และในการคืนเงินส่วนที่เกินให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยมิให้ลูกจ้างที่ได้รับเงินเกินได้รับความเดือดร้อนนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๒๘๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่อนชำระ กรณีลูกจ้างประจำของผู้ฟ้องคดีหรือทายาทได้รับเงินเกินสิทธิหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ โดยให้ผ่อนชำระเงินคืนแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งมีลูกจ้างประจำที่ยินยอมชำระคืนเต็มจำนวน ๑๔ ราย ผ่อนชำระจำนวน ๒๖๗ ราย อันเป็นประโยชน์แก่ราชการและประโยชน์สาธารณะ ส่วนลูกจ้างอีกจำนวน ๒๒๙ ราย ซึ่งไม่ยอมคืนเงินส่วนเกินรวมแล้วเป็นจำนวนเงิน ๔๐,๐๑๗,๔๐๓ บาท ซึ่งหากศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินส่วนที่ได้รับเกินไปคืน เงินดังกล่าวก็จะกลับคืนสู่งบประมาณของผู้ฟ้องคดีเพื่อนำไปใช้ประโยชน์แก่ประชาชนอันเป็นประโยชน์สาธารณะต่อไป



/ส่วนกรณี...

ส่วนกรณีศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือสำนักการคลัง ที่ กท ๑๓๐๖/๓๖๔๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อแจ้งให้คืนเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเกินสิทธิหรือรับไปโดยไม่มีสิทธิเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๓๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี แม้นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายในการอนุมัติเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีตามข้อบังคับกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสูงสุดและสูงสุดของลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๔ ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่เมื่อคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ไม่มีผลย้อนหลังไปลบล้างประโยชน์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับจากคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ไปแล้ว จึงไม่ก่อให้เกิดความรับผิดแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่จะต้องคืนเงินที่ได้รับไปเกินกว่าสิทธิหรือรับไปโดยไม่มีสิทธิ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในอันที่จะต้องรับผิดชอบคืนเงินที่ได้รับไปเกินกว่าสิทธิหรือรับไปโดยไม่มีสิทธิให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการออกคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิในการเรียกเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเกินไปคืนโดยชอบ และเมื่อเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเกินไปโดยไม่มีสิทธิที่จะอ้างได้ และเป็นเงินงบประมาณของราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิติดตามเรียกคืนได้ ประกอบกับการที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับประโยชน์นำเงินที่ไม่มีสิทธิไปใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนส่วนที่เป็นดอกเบี้ยกับผู้ฟ้องคดีด้วย ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือสำนักการคลัง ที่ กท ๑๓๐๖/๓๖๔๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อแจ้งให้คืนเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเกินสิทธิหรือรับไปโดยไม่มีสิทธิเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๓๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จึงชอบด้วยกฎหมายและเป็นไปตามสิทธิเพื่อประโยชน์ของราชการแล้ว ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น และพิพากษาให้เป็นไปตามคำขอท้ายคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่ามีภาระจ่ายเงินค่าจ้างให้ผู้ถูกฟ้องคดีมากกว่าปกติ อันเนื่องมาจากการปรับอัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี จากอัตราค่าจ้างเดิมเดือนละ ๑๕,๘๕๐ บาท เป็นอัตราเดือนละ ๑๘,๐๔๐ บาท จากการปรับเปลี่ยน



/ตำแหน่ง...



ตำแหน่งตามระบบเดิมเปลี่ยนเป็นตำแหน่งตามระบบใหม่ ซึ่งมีผลย้อนหลังไปจนถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้รับทราบคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ให้ปรับขึ้นเงินเดือน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีเชื่อโดยสุจริตว่าคำสั่งให้ปรับขึ้นอัตราเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวออกโดยผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจบังคับบัญชาผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีมีตำแหน่งเป็นเพียงช่างโลหะ ทำงานเกี่ยวข้องกับงานด้านการช่างอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี หากได้มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย การบัญชี หรือระเบียบกฎหมายเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีก็มิได้มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นในการออกคำสั่งของผู้ฟ้องคดี และไม่ได้เกิดจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีแสดงหลักฐานหรือข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง หรือข่มขู่ หรือการชักจูงใจ โดยการให้ประโยชน์หรือทรัพย์สินอื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีเชื่อโดยสุจริตว่าการปรับขึ้นเงินเดือนเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินส่วนเกินมาโดยสุจริตย่อมไม่ได้รับความคุ้มครองตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ ที่มุ่งคุ้มครองผู้รับประโยชน์จากคำสั่งโดยมีเจตนาให้ความคุ้มครองแก่ผู้ได้รับประโยชน์หรือเงินโดยคำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์เป็นสำคัญ ในอันที่จะไม่ต้องคืนเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับมาโดยผลของคำสั่งทางปกครองไปแล้วโดยสุจริต ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำต้องคืนเงินพร้อมดอกเบี้ยที่ได้รับมาตลอดระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีเชื่อโดยสุจริต

การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีให้คืนเงินที่ได้รับไปเกินกว่าสิทธิหรือรับไปโดยไม่มีสิทธินั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า การที่กองการเจ้าหน้าที่มีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง การเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง จากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร กรณีการปรับเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างของลูกจ้างประจำตั้งแต่การปรับตำแหน่งเข้าสู่ระบบตำแหน่งใหม่ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ไม่สอดคล้องและเป็นมาตรฐานเดียวกับส่วนราชการอื่นๆ และขอให้ความเห็นชอบนำวิธีการของกระทรวงการคลังตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗



/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ มาใช้บังคับ โดยปลัดกรุงเทพมหานครได้ให้ความเห็นชอบกับแนวทางตามที่กองการเจ้าหน้าที่เสนอเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีทราบแล้วว่าการปรับอัตราค่าจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ถูกต้อง อันเป็นวันที่รู้ถึงเหตุที่จะขอให้มีการเพิกถอนคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีออกคำสั่งที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว อันเป็นระยะเวลาเกินกว่าเก้าสิบวันนับแต่รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือสำนักการคลัง ที่ กท ๑๓๐๖/๓๕๐๙ (ที่ถูกคือ กท ๑๓๐๖/๓๖๔๓) ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินที่ได้รับเกินสิทธิเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๐,๓๕๐ บาท จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ที่ กท ๔๐๔๐/๒๓๐๓ ฉบับลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ยังไม่มีความชัดเจนเพียงพอ เนื่องจากยังต้องขอความเห็นชอบในหลักการและต้องมีการแต่งตั้งคณะทำงานมาเพื่อตรวจสอบและพิจารณาอีกชั้นหนึ่งก็ตาม แต่เมื่อกองการเจ้าหน้าที่มีหนังสือถึงปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อขอปรับเปลี่ยนอัตราค่าจ้างดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องรวมถึงปลัดกรุงเทพมหานครย่อมรู้ถึงเหตุความไม่ถูกต้องของคำสั่งดังกล่าวแล้วนับแต่นั้น ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีกรณีนี้ จึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การเปลี่ยนแปลงคำสั่งของผู้ฟ้องคดีมิได้ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีเสียหายเกินสมควร เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดียังคงได้รับค่าจ้างตามอัตราที่ถูกต้องตามกฎหมายและเป็นธรรมทุกประการ ประกอบกับเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปนั้นเป็นเงินงบประมาณของแผ่นดินซึ่งมีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิติดตามเอาคืนได้นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเพียงลูกจ้างตำแหน่งช่าง ไม่มีส่วนรู้เห็นหรือเกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนอัตราค่าจ้างใดๆ ทั้งสิ้น ผู้ถูกฟ้องคดีรับเงินดังกล่าวไว้โดยสุจริต ผู้ถูกฟ้องคดีมีครอบครัวที่ต้องดูแลจึงนำเงินดังกล่าวไปใช้จ่ายตามความจำเป็น ต่อมาเมื่อผู้ฟ้องคดีพบว่าการปรับอัตราเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นไปโดยไม่ถูกต้อง แม้เงินจำนวนดังกล่าวจะเป็นเงินงบประมาณของแผ่นดินมีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีรับเงินดังกล่าวไว้โดยสุจริตซึ่งตามพระราชบัญญัติ



วิธีปฏิบัติ...

วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕๑ ได้บัญญัติให้ความคุ้มครองแก่ผู้ที่สุจริตและได้รับประโยชน์เป็นตัวแทนหรือประโยชน์อื่นใดอันเนื่องมาจากคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไปเกินกว่าสิทธิหรือรับไปโดยไม่มีสิทธิดังกล่าวได้ คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นลูกจ้างประจำของผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ประเภทผู้ชำนาญงาน ชั้น ๓ ตำแหน่งเลขที่ กรก. ๒๕๐ ฝ่ายซ่อมบำรุงกองโรงงานช่างกล สำนักการคลัง ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ โดยได้ปรับเปลี่ยนตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่เป็นตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ประเภทผู้ชำนาญงาน ระดับ ช ๓ และปรับอัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี โดยใช้วิธีการปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ตามแนวระนาบจากอัตราค่าจ้างเดือนละ ๑๕,๘๕๐ บาท ปรับเพิ่มเป็นเดือนละ ๑๘,๐๔๐ บาท โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ต่อมา กองการเจ้าหน้าที่ได้มีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกรุงเทพมหานครแจ้งว่า ในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ พบประเด็นปัญหาการปรับเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ จากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ของบัญชีโครงสร้างอัตราค่าจ้างลูกจ้างกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ดังนี้ ๑. ปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ตามแนวระนาบ ๒. ปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า ซึ่งกองการเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่า กรณีปรับเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างของลูกจ้างประจำตั้งแต่การปรับตำแหน่งเข้าสู่ระบบตำแหน่งใหม่เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ไม่สอดคล้องและเป็นมาตรฐานเดียวกันกับส่วนราชการอื่น ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อยุติการเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างกรณีปรับเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง จึงเห็นควรดำเนินการ ดังนี้ ๑. ให้นำวิธีการที่



/กระทรวงการคลัง...

กระทรวงการคลังกำหนดให้ลูกจ้างประจำที่ได้รับการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม หากลูกจ้างประจำรายใดมีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ก็ให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นที่ใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ ๒. ให้หน่วยงานจัดทำคำสั่งแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรณีปรับกลุ่มอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑๖ ราย ๓. แต่งตั้งคณะกรรมการเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ปลัดกรุงเทพมหานครได้เสนอให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเห็นชอบการนำวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดให้ลูกจ้างประจำที่ได้รับการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม หากลูกจ้างประจำรายใดมีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ก็ให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นที่ใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ มาใช้ตามข้อเสนอแนะของกองการเจ้าหน้าที่ข้อที่ ๑. ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้ให้ความเห็นชอบในกรณีนี้แล้ว เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ ต่อมา ปลัดกรุงเทพมหานครได้เห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ ให้หน่วยงานจัดทำคำสั่งแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำกรณีปรับกลุ่มอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑๖ ราย ตามข้อเสนอแนะข้อที่ ๒. ของกองการเจ้าหน้าที่ จากนั้น ปลัดกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๓๑๗๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำ กรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง และมีหนังสือกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๐๔๐๔/๔๘๑๕ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงกรมบัญชีกลางเพื่อหารือในกรณีดังกล่าว ซึ่งเมื่อกรมบัญชีกลางได้ตอบข้อหารือมาแล้วว่า กรณีปรับเปลี่ยนกลุ่มอัตราค่าจ้างจากกลุ่ม ๑ ไปกลุ่ม ๒ และจากกลุ่ม ๒ ไปกลุ่ม ๓ ให้ใช้วิธีการให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นที่ใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า เป็นวิธีที่ถูกต้อง และคณะกรรมการเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำฯ ได้มีมติในเรื่องนี้แล้ว กองการเจ้าหน้าที่ได้มี



/หนังสือ...

หนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๔๑๒๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เสนอให้ปลัดกรุงเทพมหานคร  
 แก้ไขคำสั่งการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ และเลื่อนชั้น  
 ในคราวเดียวกันเฉพาะรายของการเลื่อนชั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า  
 ๑ กลุ่ม ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด และให้หน่วยงานที่ออก  
 คำสั่งแก้ไขคำสั่งลูกจ้างประจำเฉพาะรายกรณีการเลื่อนชั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำที่มีกลุ่มบัญชี  
 ค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖  
 ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ให้แก้ไขคำสั่งการเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่ง  
 ตามระบบใหม่และเลื่อนชั้นค่าจ้างในคราวเดียวกันให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการ  
 ที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยแก้ไขการเลื่อนชั้นค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่ ๑  
 เมษายน ๒๕๕๓ จากเดิมเดือนละ ๑๕,๘๕๐ บาท เป็นเดือนละ ๑๖,๐๗๐ บาท ซึ่งจากผล  
 ของคำสั่งดังกล่าวทำให้อัตราค่าจ้าง และเงินรางวัลประจำปีของผู้ถูกฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงไป  
 โดยมีเงินค่าจ้าง และเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และประจำปีงบประมาณ  
 พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเกินสิทธิที่จะได้รับหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ รวมจำนวนทั้งสิ้น  
 ๑๐๐,๓๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีโดยสำนักงานการคลังจึงได้มีหนังสือสำนักงานการคลัง ที่ กท ๑๓๐๖/๓๖๔๓  
 ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี  
 ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ หรือหากไม่สามารถส่งเงินคืนทั้งหมดได้ให้ติดต่อ  
 เจ้าหน้าที่เพื่อจัดทำหนังสือรับสภาพหนี้และขอผ่อนชำระหนี้ภายใน ๑๕ วัน แต่ผู้ถูกฟ้องคดี  
 เพิกเฉยไม่คืนเงินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้น  
 พิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด  
 เป็นคดีนี้

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบคืนเงินค่าจ้างและ  
 เงินรางวัลประจำปี เฉพาะส่วนที่รับไปโดยไม่มีสิทธิรวมเป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๓๐๕ บาท  
 พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นลูกจ้างประจำ  
 ของผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร  
 ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่  
 โดยปรับเปลี่ยนตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีและปรับอัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี



/โดยวิธี...

โดยใช้วิธีการปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ตามแนวระนาบ จากเดิมตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ประเภทผู้ชำนาญงาน ชั้น ๓ อัตราค่าจ้างเดือนละ ๑๕,๘๕๐ บาท เป็นตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ประเภทผู้ชำนาญงาน ระดับ ช ๓ อัตราค่าจ้างเดือนละ ๑๘,๐๔๐ บาท โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ต่อมา ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการปรับเปลี่ยนตำแหน่ง ลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ดังกล่าวไม่สอดคล้องและเป็นมาตรฐานเดียวกันกับ ส่วนราชการอื่น จึงให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดให้ลูกจ้างประจำ ที่ได้รับการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งที่มีกลุ่มบัญชีค่าจ้างมากกว่า ๑ กลุ่ม หากลูกจ้างประจำรายใด มีการเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างใหม่ ก็ให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นที่ใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดี ได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ให้แก้ไขคำสั่ง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่และเลื่อนขั้นในคราวเดียวกัน ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยมีการแก้ไขการเลื่อนขั้นค่าจ้าง ของผู้ถูกฟ้องคดีจากอัตราค่าจ้างเดิมเดือนละ ๑๕,๘๕๐ บาท เป็นเดือนละ ๑๖,๐๗๐ บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป จากผลของคำสั่งดังกล่าวทำให้อัตราค่าจ้าง และ เงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดี เปลี่ยนแปลงไป โดยมีเงินค่าจ้าง และเงินรางวัลประจำปีที่ถูกฟ้องคดีได้รับเกินสิทธิ ที่จะได้รับหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิรวมจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๐,๓๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีโดย ผู้อำนวยการสำนักการคลังจึงมีหนังสือ ที่ กท ๑๓๐๖/๓๖๔๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน จำนวน ๑๐๐,๘๖๕.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๐๐,๓๕๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี จากข้อเท็จจริง ตามคำฟ้องดังกล่าวเห็นได้ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ใช้สิทธิรับเงินจาก ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง เป็นการใช้สิทธิที่พึงมีพึงได้ตามกฎหมาย ด้วยเหตุนี้ การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิหรือเกินสิทธิ ในกรณีนี้จึงเป็นการใช้สิทธิเรียกร้องให้ลูกหนี้รับผิดชอบใช้เงินคืนแก่เจ้าหนี้ฐานลามมิควรได้ แต่ศาลปกครองชั้นต้นได้กำหนดประเด็นและได้วินิจฉัยถึงปัญหาความชอบด้วยกฎหมาย



/ของคำสั่ง...

ของคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ทั้งที่ปัญหาความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีมิได้ฟ้องโต้แย้งต่อศาลแต่อย่างใด และหากผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ นี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีโดยมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวได้ภายใต้เงื่อนไขการฟ้องคดี คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นนี้จึงเป็นการวินิจฉัยเกินกว่าข้อพิพาทตามคำฟ้องและเกินคำขอของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น คดีนี้จึงมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยแต่เพียงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องคืนลามมิควรถูกได้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า มาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ถ้าทรัพย์สิ้นซึ่งได้รับไว้เป็นลามมิควรถูกได้นั้นเป็นเงินจำนวนหนึ่ง ท่านว่าต้องคืนเต็มจำนวนนั้น เว้นแต่เมื่อบุคคลได้รับไว้โดยสุจริต จึงต้องคืนลามมิควรถูกได้เพียงส่วนที่ยังมีอยู่ในขณะเมื่อเรียกคืน เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า เดิมผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปรับเปลี่ยนตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่และปรับอัตราค่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจากเดิมอัตราค่าจ้างเดือนละ ๑๕,๘๕๐ บาท ปรับเพิ่มเป็นเดือนละ ๑๘,๐๔๐ บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ต่อมา ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดตามนัยหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ในเรื่องการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่และการให้ลูกจ้างประจำได้รับค่าจ้างจากการเลื่อนขั้นค่าจ้าง จึงได้มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้ไขอัตราค่าจ้างในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ โดยให้ได้รับค่าจ้างในกลุ่มใหม่ในขั้นที่ใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า เป็นอัตราค่าจ้างเดือนละ ๑๖,๐๗๐ บาท ซึ่งมีผลทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างน้อยลงกว่าเดิม โดยมีเงินค่าจ้างและเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมายเป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๓๐๕ บาท ดังนั้น เงินจำนวนดังกล่าวจึงเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มาโดยปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมายได้ และเป็นทางให้ผู้ฟ้องคดีเสียเปรียบอันเป็นลามมิควรถูกได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกร้องให้



/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเต็มจำนวน แต่อย่างไรก็ดี โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงเพียงว่า ในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างส่วนที่ปรับเปลี่ยนขึ้นจากผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าใจว่า เงินที่ได้รับเพิ่มมากขึ้นกว่าปกติเป็นผลมาจากการปรับอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำของผู้ฟ้องคดี ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๐๖๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ทั้งจากข้อเท็จจริง ผู้ฟ้องคดีก็ยอมรับว่า การดำเนินการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่ง ตามระบบใหม่ ในทางปฏิบัติแล้ว หน่วยงานแต่ละหน่วยงานของผู้ฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่พิจารณา เลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำกรณีที่เปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้างยังดำเนินการแตกต่างกัน บางหน่วยงานปรับอัตราค่าจ้างในกลุ่มใหม่ตามแนวระนาบ บางหน่วยงานปรับอัตราค่าจ้าง ในกลุ่มใหม่ในขั้นใกล้เคียงในทางที่สูงกว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเพียงลูกจ้างประจำของผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งช่าง (ช่างเครื่องยนต์) ซึ่งมีได้มีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้าง ของลูกจ้างประจำกรณีเปลี่ยนกลุ่มบัญชีค่าจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดียอมรับไม่อาจรู้ถึงความบกพร่อง ในการเลื่อนขั้นค่าจ้างและไม่อาจรู้ได้ว่าการรับเงินค่าจ้างในส่วนที่ไม่มีสิทธิดังกล่าวเป็นการ ได้มาโดยปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมายได้ หรือสำคัญผิดว่าตนมีสิทธิจะรับเงินนั้นไว้ กรณีจึง ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินส่วนที่ไม่มีสิทธิไว้โดยสุจริต และถึงแม้ภายหลัง ผู้ฟ้องคดีจะได้มี คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แก้ไขอัตราค่าจ้าง ในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่และได้นำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินส่วนที่รับไปโดยไม่มีสิทธิอันถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีตกอยู่ในฐานะ รับเงินไว้โดยไม่สุจริตแล้วและจะต้องคืนเงินดังกล่าวเพียงส่วนที่ยังมีอยู่ในขณะเมื่อเรียกคืน ก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เงินค่าจ้างส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีรับไปโดยไม่มีสิทธิ นั้น เป็นเงินที่ปรับเปลี่ยนขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ และผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเรื่อยมาจนถึง วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยเป็นเงินค่าจ้างที่มีการจ่ายให้กันเป็นรายเดือนในแต่ละเดือน จึงมีจำนวนเงินส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิได้รับและไม่มีสิทธิได้รับปะปนรวมกันอยู่ ซึ่งโดย ปกติของวิญญูชนทั่วไปที่ต้องใช้จ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเป็นระยะเวลา นานนับแต่เวลาที่ได้รับเงินไว้โดยสุจริตถึงเวลาที่ถูกรเรียกคืน ในขณะที่ใช้จ่ายเงินดังกล่าว ยอมรับไม่อาจแยกเงินส่วนที่มีสิทธิได้รับและไม่มีสิทธิได้รับออกจากกันได้ ประกอบกับ ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดียังมีเงินส่วนที่รับไปโดยไม่มีสิทธิเหลืออยู่อีกเป็นจำนวน เท่าใด และผู้ฟ้องคดีไม่มีหลักฐานว่าผู้ถูกฟ้องคดียังมีเงินส่วนที่รับไปโดยไม่มีสิทธิเหลืออยู่อีก แต่อย่างใด กรณีจึงเชื่อได้ว่าในขณะที่เรียกคืนเงินดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีเงินส่วนที่รับไป



/โดยไม่มีสิทธิ...



โดยไม่สิทธิเหลืออยู่แล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องคืนเงินค่าจ้างและเงินรางวัลประจำปี ส่วนที่รับไปโดยไม่มียุติธรรมเป็นเงิน ๑๐๐,๓๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ย ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า อัตราค่าจ้างต่อเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีก่อนปรับเปลี่ยนตำแหน่งและหลังการปรับเปลี่ยนตำแหน่งมีความแตกต่างกันสูงเกินส่วนมาก และสูงยิ่งขึ้นในปีต่อๆ มา หากผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาด้วยความสุจริตแบบวิญญูชนแล้วย่อมทราบถึงความผิดปกติของขึ้นค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างความเชื่อโดยสุจริตมาใช้ในกรณีนี้ได้ นั้น จึงฟังไม่ขึ้น สำหรับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นอื่นมิได้ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอีก

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยในผล  
พิพากษายืน

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์  
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

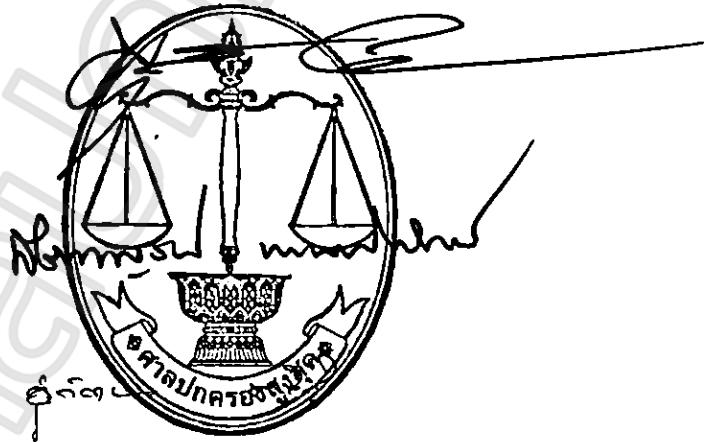
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสุกัญญา นาชัยเวียง  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจิรศักดิ์ จีรวดี  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไพศาล บุญเกิด

